

LaCrònicaJazz

Carícies amb veu

David Castillo

Vaig aterrar al centre de Barcelona, que últimament sembla un paisatge de *Blade Runner*: turistes hipnotitzats i cada contenidor d'escombraries amb algú remenant-hi. On és l'Estat del benestar? Potsar al Palau. El magnífic programa del Festival Mil·lenni ofería un concert d'una de les grans veus del jazz actual, Melody Gardot, una estrella del firmament, que amb els seus dos primers discos ens ha mostrat el seu talent.

Amb un vestit negre cenyit, talons d'agulla, ulleres fosques i bastó, Melody ens va fer un recorregut per les seves històries romàntiques. Afers i desamors, que són odes del temps canviant, ple de dies de pluja, nits estelades i arcs de sant Martí. La cantant, pianista i guitarrista va oferir un concert complet, amb la majoria de peces del seu segon àlbum, *My only and only thrill*, que va acompanyar d'un parell del primer, *Worrisome heart*, i d'alguns estàndards, com un esplèndid *Caravan*. En moltes de les interpretacions va introduir fragments de temes dels Kinks, una barreja entre *Fever* i *Summertime* i fins i tot una sobtada incursió en el *Cucurrucú Paloma*. En tot moment, es va mostrar esmolada i amb ganes d'agradar, en comunió amb l'auditori.

En formació de trio, quartet i sovint cantant només acompanyada del contrabaixista (un virtuós que toca l'instrument com si fos una guitarra espanyola), Gardot va mostrar el seu talent, el posat de diva, el

Melody Gardot. Palau de la Música-Festival Mil·lenni, 14 d'abril

FRANCESC MELCION

Amb vestit negre cenyit, talons d'agulla, ulleres fosques i bastó, Gardot va omplir el Palau de dies de pluja i estrelles

diàleg continuat amb el públic -va acabar amb monòlegs llargs- i la voluptuositat d'una formació de primera divisió. La seva veu acaricia les lletres, les fa seves mentre les modela i bressola. El públic d'un Palau ple a vessar li va correspondre amb ovacions al final de cada tema, tant pels solos dels instrumentistes com pels acabats de les cançons, d'un dramatisme intens. En alguns moments l'evocació de Rita Hayworth resultava inevitable, una Rita postmoderna i heterodoxa. Des del començament, el saxofonista va mantenir l'atenció del públic mentre tocava els dos

saxos a l'uníson. La combinació entre jazz i blues, la lectura magistral de la tradició i la seva tasca com a compositora l'estan col·locant en l'avantguarda dels vocalistes actuals.

Fa gairebé una dècada, la cantant de Filadèlfia va ser envestida per un cotxe mentre anava en bicicleta. Del greu accident i les seqüeles en va treure la força per utilitzar la música com a teràpia. I d'aquí una llarga carrera tocant per hotels i bars fins a aconseguir un estil propi en plena joventut. Dimecres el Palau es va rendir a les seves cançons, la manera d'interpretar-les i la qualitat del grup. Una gran nit. ■

Llach i Hanna Schygulla recitaran plegats a Berlín

Redacció
BARCELONA

Lluís Llach i l'actriu alemanya Hanna Schygulla protagonitzaran un duel de primera magnitud a Berlín el dia de Sant Jordi, amb la lectura conjunta de textos representatius de la literatura catalana. Llach llegirà en català els poemes que integren la *Suite de Parlavà*, que el seu amic Miquel Martí i Pol va escriure l'any 1991 durant una estada a casa seva. Per la seva banda, Schygulla llegirà la versió alemanya de textos d'autors com ara Joanot Martorell, Josep Pla, Quim Monzó, Salvador Espriu, Joan Margarit i Maria Mercè Marçal. Precisament, dimecres, Raimon va oferir un recital, amb gran èxit, al Centre Universitari Malesherbes (Universitat París-Sorbona).

Llach i Schygulla es coneixen d'una ocasió en què el músic va cantar a París, s'expressen admiració mútua i han mostrat la seva il·lusió per l'oportunitat de compartir escenari per primer cop. L'acte es farà a les 7 de la tarda al Palau de la Kulturbrauerei de Berlín (una antiga fàbrica de cervesa reconvertida en popular complex cultural).

Un cop acabi la lectura conjunta hi haurà un concert dels garriguencs Gertrudis, que presentaran la seva rumba catalana a la capital alemanya. Igual com en el cas de la lectura, l'entrada és lliure per atreure el màxim nombre de públic possible. L'aforament màxim és de 500 persones. ■

Discos d'avui

Jordi Palmer

Pedres que rallen

Cris Juanico

Juanico té un estatus a conservar: és la veu menorquina i sap que això s'ha de defensar per molt que costi. Ja ho diu el mateix interessat, que la seva trajectòria és una carrera de fons i això porta inclòs el perill d'explorar camins massa transitats. (AUMÓN/RGB SUPORTS)

Tierra, trágalos

Klaus & Kinski

La banda murciana assegura la seva carrera amb aquest nou disc, on dona sortida a un vibrant combinat de pop emocional i electrònica vuitantera. Delicadesa i contundència al mateix pack amb un deix als recordats Esclarecidos. (JABALINA MÚSICA)

Ordre i aventura

Mishima

Hi ha discos i obres d'art. Hi ha cançons i minuts de glòria. Hi ha inspiració i excel·lència. Hi ha tècnica i talent. Hi ha ganes de tornar a repetir i una altra vegada. Hi ha creativitat i orgull. Hi ha textos i poesia. Hi ha costumisme i sensibilitat. Hi ha sexe i amor. Hi ha individus i persones. Hi ha saludats i coneguts. Hi ha riures i llàgrimes. Hi ha *Tot torna a començar* i *En arribar la tardor*. Hi ha joventut i maduresa. Hi ha amics im-

ginaris i àngels de la guarda. Hi ha fills i pares. Hi ha David Carabén i Paco Loco. Hi ha melangia i superació. Hi ha el neguit d'acabar i l'afany de tornar a començar. Hi ha ells i nosaltres. Hi ha ordre i aventura. Si la perfecció existeix, és molt a prop de Mishima. (SONES)

Figaro, Figaro

Very Pomelo

Afegim un nou fitxatge al sempre apassionant món del pop rock en català, aquest cop en la divisió de grup murri, passota, insolent i rumber. Divertits, creatius, seriosos dins de les seves capacitats i amb ganes de fer festa. Buscàvem revulsius? Aquí en tenim un de primera. (ROCK ON!/POP STOCK!)

Les hores

Inot Eratsis

Premi al debut de la quinzena per a aquest exmembre d'Alado Sincera que s'ha deixat anar en un disc trilingüe -català, castellà i anglès- on desenvolupa tot un críptic imaginari musical. Atmosferes electròniques un pèl inquietants, melodies pop certament minimalistes i ganes de fer-ho bé, molt bé. (REPETIDOR)